

МАРТЕНСКИ
МУЗИКАЛНИ
ДНИ-РУСЕ '80

вого изкуство. Под ръководството на своя главен художествен ръководител з. а. М. Ангелов и диригента С. Станелов, колективът реализира отлично трудната хорово партия и безравностен партитур на гости те от ГДР.

В изпълнение на Деветата симфония от Бетховен дириген

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ЗАКРИВАНЕ НА ФЕСТИВАЛА

Естествен завършек на поредицата прояви на XX-те юбилейни „Мартенски музикални дни“ бяха двата концерта на Симфоничния оркестър на Берлинското радио, на които бе поверено тържественото закриване на фестивала. Неговите изяви бяха обградени с особено внимание от русенската културна обществост — като пръв чуждестранен оркестър участвувал в „Мартенските музикални дни“ и като изпълнителски колектив, оставил трайни следи в досегашната история на фестивала. Тринадесет години след последното си участие оркестърът отново покори публиката с изключителните си възможности, с яркото изявено майсторство и вдъхновение при интерпретирането на двете концертни програми.

Изкуството на оркестъра се отличава преди всичко със завършено овладяване, точно до зирана като характер и дълга мика звучност. Необикновено богато нюансирана и темброво разнообразна — от агресивно-настойчива до мечтателно-приглушена, тя придава на изпълненото ярка виталност и одухотвореност, създава прекрасни възможности за непосредственост на музикалното възприемане и необикновена сила на идейно-емоционалното внушение. Осезателното творческо и артистично присъствие на главния художествен ръководител Хайнц Рьогнер, постигнатото единство на творческите намерения на диригента и изпълнителската реакция на колектива доведоха до ярка въздействаща реализация на произведението, като отбелязаха един от най-значителните художествени върхове на фестивала.

С такъв усет към стиловите особености на творбата и самобитния, ярко национален музикален език бе претворена Симфония № 4 от Александър Райчев. Изграден върху един по тематично начало, двучастният симфоничен цикъл се открий с оригинално развитие на основния музикален образ и постигнатите кульминации. Лаконичността на музикалния език, богатството на настроения и разнообразните изразно-изпълнителски похвати, умело и убедително постигнати от оркестъра, позволиха майсторски да се претвори драматургията на

творбата и нейният идеен замисъл.

Първото задгранично изпълнение на Концерта за виоли оркестър от добро познания на русенската публика композитор Ерист Херман Майер, един от най-видните представители на съвременното музикално изкуство на ГДР, бе великолепно реализирано от проф. Алфред Липка — солист с неизчерпаеми изпълнителски качества и подчертан афинитет към съвременното музикално творчество. С лекота и виртуозност той преодоля изключително трудната фактура на произведението и чудесно изгради трите, различни по характер дъла, разкри интересната авторска концепция. В тези си усилия той бе подпомаган от високоценното участие на оркестъра, който допринесе за отличното представяне на творбата.

Най-пълно своите възможности диригентът и оркестърът извиха при изпълнение на Симфония № 2 от Сибелиус, което ще остане между най-значителните художествени създания на юбилейните „Мартенски музикални дни“. Налагаха се чудесно постигнатата емоционална атмосфера в отделните части и майсторското съюставяне на спокойните, изпълнени със съездателна лирика епизоди, и реализираните с вътрешна сила и драматизъм моменти. Пълното художествено покритие на авторския замисъл бе осъществено с лекота и непосредственост. Колективът музичираше с очевиден подем и вдъхновение. По разващо бе впечатленето от музикалното изграждане и кульминациите в последната част на симфонията.

Както през миналата година, така и сега изпълненото на Деветата симфония от Бетховен на тържественото закриване на фестивала бе очаквано с изключителен интерес от публиката. Този интерес се засилваше от присъствието на изтъкнатия симфоничен колектив и солистичния екип от ГДР, както и от участието на представителния русенски хор „Дунавски звуци“, на който принадлежи първото изпълнение на това крупно произведение в нашия град през 1959 г. Сега, след 21 години, постигнаха най-високите върхове на хоро

тът и оркестърът разкриха своите възможности, като подчиниха музикалното изграждане на богатия идеен замисъл и същевременно запазиха спецификата на отделните части. Превъзходно бе реализирана диригентската концепция — първите три части на симфонията, независимо от тяхната цялост и художествена завършеност, да бъдат своеобразна подготовка към финала. В съдържани и строги линии бе реализирана първата част на симфонията. С много умение бяха постигнати контрастът между отделните епизоди и внушителните, с огромна емоционална сила кульминации. В стремителното движение на Скерцото дълбокият философски замисъл получи пълна музикална адекватност. Добре построеният среден дял внесе необходимото разведвяване и осигури успешното развитие на музикалната идея.

Богатата образност, спокойствието и изразителността на музикалния език в третата част, великолепно почувствувани и претворени, създадоха необходимата атмосфера като своеобразен пролог към финала на произведението. Може би най-успешно бе постигнато началото на последната част, в която енергичното отрицание чрез ренитантите на виолончелите и контрабасите в реминисценциите от първите три части, доведе естествено до появата на основната музикална тема. Силата на поетичния текст и идейното богатство на Шилеровата „Ода на радостта“ намериха в изпълнителския апарат възхитени интерпретатори на създания от гения на Бетховен забележителни хими на най-светлите човешки помисли. За това принос имаша майсторското ръководство на диригента, изкуството на солистите Ренате Франк Райнеке, Ханерозе Катерфелд, Клаус Кьониг и Ролф Томашевски, симфоничният оркестър и хор „Дунавски звуци“. Грандиозният замисъл на симфонията получи въздух и дълго запомняща се реализация, което превърна концерта в забележителен празник на симфоничното изкуство, в достоен завършек на юбилейните музикални празници в Русе.

Силви СТАМБОЛИЕВ